

GUIÓ RADIOFÒNIC DE PASTORAL SOCIAL N° 923 – 22 de Novembre de 2009

Avui parlarem d'armes, de les armes que Espanya exporta a països que estan en guerra o que alimenten conflictes que atempten contra dels drets de l'home. L'any 2008, segons l'informe del Ministeri d'Indústria . Turisme i Comerç, Espanya va exportar armes pel valor de 934 milions d'euros, vulnerant en bona part la llei de transferència d'armes espanyoles. Segons aquesta llei s'haurien de denegar les exportacions a països sancionats per les Nacions Unides, inestables, en conflicte armat, que vulnerin els drets humans, que no condemnin el terrorisme o que gastin més en defensa que en educació o sanitat. En contra d'aquesta llei, s'han exportat armes a Israel, Colòmbia, Marroc, Turquia, Aràbia Saudita, Equador, Índia; Pakistan, Veneçuela, Emirats Àrabs, Indonèsia, Singapur, Tailàndia, Sri Lanka, Angola, Ghana.

Quin tipus d'armes s'exporten i qui són els veritables compradors, d'això no en diuen res ni quina és l'empresa que els fabrica. De tot això no se'n parla. Entra dins l'àmbit de secret d'Estat. Per altra banda el govern es reserva el dret a seguir exportant armes, obeint, segons la llei a criteris d'interessos econòmics, socials, comercials i industrials. Aquí evidentment hi entra tot. Els interessos econòmics per damunt dels interessos humans i fins i tot per damunt dels criteris de la Unió Europea sobre exportació d'armes

La crisi es veu que no ha arribat a la indústria d'armament. Ja que l'any 2008 s'han exportat més armes que el 2007. Mentre el negoci de les armes funcioni, hi haurà guerres. Significaria un pas molt important per a la humanitat que algun dia sortís a la premsa aquesta notícia: els governs de totes les nacions han decidit posar fi a l'armamentisme. Tota la indústria bèl·lica serà reconvertida en indústria productiva, sobre tot tenint en compte les necessitats més peremptòries dels països en vies de desenvolupament. I que es formés a la vegada un tribunal internacional amb capacitat per a dirimir els contenciosos d'arreu del món. És un somni? Segurament una utopia, però si es veritat que les utopies fan progressar la història, aquesta seria decisiva per al progrés autèntic de tot el planeta. Les armes només serveixen per a matar i destruir. Anem a construir tots junts i mirem de resoldre pel camí d'acords i convencions els greus problemes que afecten a la humanitat. Jo em pregunto: la racionalitat, de quina banda està: dels que preparen nous conflictes o dels qui cerquen camins de pau i de progrés per a tots? La resposta sembla que hauria de ser clara. Malauradament aquesta hipòtesi està molt lluny, pel que es veu, de convertir-se en realitat: Tant al Congrés dels Diputats com als Mitjans de Comunicació es va presentar com una bona notícia l'increment de venda de maquinària per a matar per part de l'Estat espanyol

I jo em segueixo preguntant; de què ens poden alliberar avui l'exèrcit i les armes? Per a Catalunya és més aviat una amenaça que una garantia, i per a la resta d'Espanya no és cap símptoma de progrés, i menys encara en moments de crisi, De què ens serviran els 43 míssils Taurus comprats a Alemanya l'any 2005, per valor de 59 milions d'euros? Per a què els volem? Per a tenir-los emmagatzemats o per a disparar-los, contra qui? Ja seria hora que ens oblidéssim dels enemics. Qui són els nostres enemics? Com més armes hi hagi en el món, més enemics hi haurà. Això és una cadena o un cercle viciós. Ens hem d'armar per a superar a un altre que té més armes que nosaltres. Però l'enemic, si es que podem parlar d'enemics, també pensa el mateix.. Tornem a ser a l'espiral de violència que ha fet estralls en la història de la humanitat. Això resulta evidentment insensat. Quan començarem a posar seny de veritat i farem desaparèixer d'una vegada tots els magatzems de míssils i d'armes nuclears que no signifiquen cap garantia de progrés, sinó una amenaça per a tota la humanitat.?